

чакъ до небого (*Le flamme commence à paraître*—). Звѣздата блѣсва въ паданието си. *Л. Д. 1875 р. 66. Т. 284.*

Блѣснати *пр.* пустозвонъ, вѣтранный челоуѣкъ, праздношатающійся: „Вихры го носятъ“ казвать за блѣснати-тъ люде, кои-то бръщолевать, що-то имъ дойде на языкъ-тъ. *Ч. 134.* Вѣтъръ го носи на бѣлж кобылж. Казвать за глупавы-тъ, за блѣснати-тъ и за луды-тъ, *ib. 140.* Лапни ширанъ. Казвать за блѣснати-тъ люде. *ib. 180.*

Блѣстенъ *пр.* сверкающій: Блѣстенъ водопадъ свѣтло с'излива въ каменны предѣлоуы провалы. *Гл. 8.* Блѣстно уржъе да имъ са свѣти. *ib. 10.*

Блѣха *с. ж.* **Блѣхче** блоха: Болфа кука метеше, Болфче-то ѣ расеше. *М. 25.* Ми ж укаса проклета болва, Со нога клоцна, чорба истури. *ib. 645.* Тая вечеръ (*Мартинки*) променуваеъ места-та, кѣде спавале до тога, за да не ги ядатъ болви. *М. р. 522.* Мало о цѣрно цара отъ коня подигать (болфа). *ib. р. 532 (ам.)* Влѣзе му блѣха въ уxo-то. *Ч. 134. (посл.)* Дръжъ постилж-тъ му чисто за да го не хипятъ блѣхы, дръвеницы. *Л. Д. 1869 р. 99.* Като сж направени ордия-та на жаба-та, нейна-та мека гуша, не би могла нито да схване нещо, както напр. е земна-та блѣха. *ib. 1876 г. 57.* За една блѣха една черга изгарямъ, като ма догнѣвей незнамъ какво хортувамъ и какво права. *Ж, 181.*

Блѣхорка *с. ж.* ночная рубашка. *Ц. 156.*

Блѣхчий *с. м.* плотникъ (*син.* дръводѣлецъ, дюлгеринъ): Дърводѣлие, шивъ, оброшество— —каменостѣние и ваение, блѣхчийство (дюлгерлико), земемѣрие. *Пл. 142.* Български блѣхчи и зидари не само по сичкж България строятъ прѣкрасны домове, сийны и великолѣпны храмове Християнски и турски джамии, нъ и въ Влашко, Богданско и въ Сърбское двѣшно княжество. *ib.*

Блѣщукамъ *м, дл.* мерцаю: Нощта бѣше тъмна като рогъ, само еднитѣ звѣзды блѣщукаха на небого съ една твърдѣ начюмерена свѣтлина. *Х. I, 137.*

Блювамъ *тоже что* блѣвамъ. **Блювнж** *тоже что* блѣвнж: Часто блюва или много ходи по възъ. *Л. Д. 1869. р. 112.* А като погледашь (*младиче-то*) че испѣжда чийшж-тъ доклѣ му падне шипка-та да ти ся потрѣси да блювашъ. *ib. 117,* Кога нѣкой блюва или плуе кръвъ. *ib. 216.* Оттова стомахътъ му ся поврежда и захваща да бѣлва или да са испраздня отдолѣ водно и зеленикаво. *ib. 1870 р. 98.* Блюваніе и дрискавица. *ib. 1871 р. 128.* Та блювнжло нагорѣ като нѣкой шадраванъ. *ib. 1872 р. 129.* Сега волкани-ти ако и да сж ослаб-